

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹԱԿԱՆ ԵՎ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ
ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԿԵՆՏՐՈՆ

Վերլուծական տեղեկագիր

ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ ԵՎ ԱԶԳԱՅԻՆ
ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿԱ.

ՀԱՅ-ԹՈՒՐԻՔԱԿԱՆ
ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

№ 11

Երևան – 2017

YEREVAN STATE UNIVERSITY
CENTER FOR CIVILIZATION AND CULTURAL STUDIES

Analytical Bulletin

Regional and National Security Dynamics:
Armenian-Turkish Relations

№ 11

Yerevan 2017

Support to the Armenia-Turkey
Normalisation Process
European Union Initiative

This publication has been produced with the assistance of the European Union within the framework of the [Support to the Armenia-Turkey Normalisation Process](#) programme. The contents of this publication are the sole responsibility of the authors, and can in no way be taken to reflect the views of the European Union, Eurasia Partnership Foundation or any other Consortium partner in the Programme.

Այս նյութը ստեղծվել է Եվրոպական միության ֆինանսական աջակցությամբ՝ «[Աջակցություն Հայաստան-Թուրքիա կարգավորման գործընթացին](#)» ծրագրի շրջանակներում: Նյութի բովանդակության համար պատասխանատու են հեղինակները: Բովանդակությունը կարող է չհամընկնել Եվրոպական միության, Եվրասիա համագործակցություն հիմնադրամի և ծրագրում ընդգրկված մյուս գործընկեր կազմակերպությունների տեսակետների հետ:

Support to the Armenia-Turkey Normalisation Process: Stage Two (ATNP2) is a programme implemented by a Consortium of eight civil society organisations from Armenia and Turkey with the financial assistance of the European Union under the Instrument contributing to Stability and Peace. ATNP2 builds upon the achievements of ATNP1 implemented between 2014-2015.

The overall objective of the programme is to empower and engage civil societies of Turkey and Armenia to contribute to the enhanced regional peace and stability, democratic pluralism and social inclusion across and within their societies. This will be achieved through engaging new actors in economic, cultural, educational, and awareness-raising activities between Armenia and Turkey, and improving information flow, communication exchange and networking between media, expert communities and institutions.

The Consortium partners include Civilitas Foundation (CF), Eurasia Partnership Foundation (EPF), Public Journalism Club (PJC), Regional Studies Center (RSC) from Armenia; and Anadolu Kültür, the Economic Policy Research Foundation of Turkey (TEPAV), Citizens Assembly (CA), and Hrant Dink Foundation from Turkey.

«Աջակցություն Հայաստան-Թուրքիա կարգավորման գործընթացին. 2-րդ փուլ» ծրագիրն իրականացնում է Հայաստանի և Թուրքիայի ութ հասարակական կազմակերպություններից բաղկացած կոնսորցիումը: Ծրագիրն իրականացվում է Եվրոպական միության ֆինանսական աջակցությամբ «Կայունության և խաղաղության ամրապնդման գործիքի» շրջանակներում: Ծրագրի երկրորդ փուլը հիմնված է 2014-2015թթ. իրականացված առաջին փուլի արդյունքների վրա:

Ծրագրի նպատակն է աջակցել Հայաստանի ու Թուրքիայի քաղաքացիական հասարակության ներկայացուցիչներին՝ նպաստելու տարածաշրջանային խաղաղության և կայունության հաստատմանը, ինչպես նաև ժողովրդավարական բազմակարծությանը: Այս նպատակին հասնելու համար նախատեսվում է իրականացնել տնտեսական, մշակութային, կրթական և հանրային իրազեկման տարաբնույթ գործողություններ՝ ամրապնդելով հասարակության տարբեր խմբերի միջև տեղեկատվական հոսքերը, հաղորդակցությունը և կապերի հաստատումը:

Կոնսորցիումի անդամներն են. Հայաստանում՝ Միվիլիթաս հիմնադրամը, Եվրասիա համագործակցություն հիմնադրամը, Հանրային լրագրության ակումբը, Տարածաշրջանային հետազոտությունների կենտրոնը, Թուրքիայում՝ Անադոլու Քյուլթյուրը, Թուրքիայի տնտեսական քաղաքականության հետազոտությունների հիմնադրամը (Տեպավ), Հելսինկյան քաղաքացիական ասամբլեան և Հրանտ Դինք հիմնադրամը:

ISSN 1829-4502

Հրատարակվում է ԵՊՀ Քաղաքակրթական և մշակութային հետազոտությունների կենտրոնի գիտական խորհրդի որոշմամբ:

Համարի գլխավոր խմբագիր՝ Դավիթ Հովհաննիսյան

Խմբագրական կազմ՝ Սաթենիկ Մկրտչյան (համարի պատասխանատու), Լենա Գ. Կրիկորյան, Գևորգ Տեր-Գաբրիելյան, Աննա Գևորգյան, Շուշան Կյուրեղյան, Տաթևիկ Պետրոսյան

Խմբագրական խորհուրդ՝
Դավիթ Հովհաննիսյան

բ.գ.թ., պրոֆեսոր, Արտակարգ
և լիազոր դեսպան (նախագահ)

Արամ Սիմոնյան

պ.գ.դ., պրոֆեսոր,
ՀՀ ԳԱԱ թղթակից-անդամ,

Ռուբեն Սաֆրաստյան

պ.գ.դ., պրոֆեսոր,
ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոս

Արման Կիրակոսյան

պ.գ.դ., պրոֆեսոր,
Արտակարգ և լիազոր դեսպան

Ռուբեն Շուգարյան

պ.գ.թ., Ֆլեթչերի իրավունքի և
դիվանագիտության դպրոց,
Թաֆթս համալսարան (ԱՄՆ)

Աննա Օհանյան

քաղ.գ.դ. քաղաքագիտության և
միջազգային հարաբերությունների
պրոֆեսոր, Սթոնհիլ Քոլեջ (ԱՄՆ)

Սերգեյ Մինասյան

քաղ.գ.դ.

Հայկ Քոչարյան

պ.գ.թ., դոցենտ

Volume Editor-in-chief: David Hovhannisyan

Editorial Staff:

Satenik Mkrtchyan (Volume coordinator), Lena D. Krikorian (Language editing), Gevorg Ter-Gabrielyan, Anna Gevorgyan, Shushan Kyureghyan, and Tatevik Petrosyan

Editorial Board:

David Hovhannisyan	Professor and Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
Aram Simonyan	Doctor Professor, Corresponding Member of the Academy of Science of Armenia
Ruben Safrastyan	Doctor Professor, Member of Academy of Science of Armenia
Arman Kirakosyan	Doctor Professor and Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
Rouben Shougarian	Doctor, Fletcher School of Law and Diplomacy, Tufts University (USA)
Anna Ohanian	PhD in Political Science, Richard B. Finnegan Distinguished Professor of Political Science and International Relations, Stonehill College (USA)
Sergey Minasyan	Doctor of Political Science
Hayk Kocharyan	Doctor of History

The current publication is a collection of papers presented at the international conference titled “Regional and National Security Dynamics: Armenian-Turkish Relations,” which took place on September 29, 2017. It was co-organized by the Center for Civilization and Cultural Studies at Yerevan State University (YSU CCCS), and the Eurasia Partnership Foundation (EPF).

The conference was organized according to the following methodology: the YSU CCCS researchers were assigned to analyze the state security concepts of the U.S., the EU, Russia, China, Iran, Turkey, Azerbaijan, Georgia, and Armenia. This collective analysis was then sent to experts from each country for review. Then, the researchers and diplomats from the same countries were invited to participate in the conference and present their papers on the same issues.

This methodology enabled the participants to understand what official approaches countries with an active role in the region have. It also delivered these actors’ real perspectives formed by the implementation of Armenia’s national priorities and possibilities, their attitudes and understanding of the term “security” according to their interests.

I want to express my special gratitude to the Eurasia Partnership Foundation and to the leadership of Yerevan State University for their constant support in organizing the conference, for their motivation and for their creative ideas, and also my gratitude towards all participants for their invaluable scientific contributions.

David Hovhannisyanyan
Volume Editor-in-chief

CONTENT

David Hovhannisyan

REGIONAL SECURITY CONCEPTS
IN THE “THREE SEAS SYSTEM”14-17

Tatevik Mkrtchyan, Hayk Kocharyan

REGIONAL SECURITY DYNAMICS: ARMENIA18-36

Ünal Çeviköz

PERSPECTIVES FOR SECURITY AND STABILITY IN
THE SOUTH CAUCASUS: THE ROLE OF
NORMALISATION BETWEEN TURKEY AND ARMENIA37-54

Satenik Mkrtchyan

NATIONAL SECURITY CONCEPTS OF GEORGIA (2005 AND 2011):
REGIONAL, SUB-REGIONAL, AND GLOBAL SETTINGS55-72

Hayk Kocharyan, Sona Sukiasyan

REGIONAL SECURITY DYNAMICS: AZERBAIJAN73-93

Anna Gevorgyan

NATIONAL SECURITY OF THE ISLAMIC
REPUBLIC OF IRAN74-111

Shushan Kyureghyan

REGIONAL SECURITY DYNAMICS:
RUSSIAN FEDERATION112-136

Tatevik Petrosyan

REGIONAL SECURITY DYNAMICS:
PEOPLE’S REPUBLIC OF CHINA137-168

Mikayel Hovhannisyan

EU FOREIGN AND SECURITY POLICY

AND WIDER SOUTH CAUCASUS169-186

Lena D. Krikorian

NATIONAL SECURITY STRATEGY DYNAMICS: FOREIGN POLICY
PRIORITIES OF THE UNITED STATES OF AMERICA

(Russia, China, Persian Gulf, Caucasus, Turkey, and Iran)187-216

REVIEWS AND SPEECHES

Vahram Ter-Matevosyan

REVIEW ON ÜNAL ÇEVİKÖZ’S PAPER “PERSPECTIVES
FOR SECURITY AND STABILITY IN THE SOUTH CAUCASUS:
THE ROLE OF NORMALISATION BETWEEN

TURKEY AND ARMENIA”218-226

Ü. ÇEVİKÖZ’S RESPONDING REMARKS TO

THE REVIEW BY V. TER-MATEVOSYAN227-228

Mikayel Zolyan

RE-ASSESSING ARMENIA’S SECURITY CHALLENGES:
A RESPONSE TO THE PAPER “REGIONAL SECURITY
DYNAMIC: ARMENIA” BY TATEVIK MKRTCHYAN

AND HAYK KOCHARYAN229-237

Anna Ohanyan

REVIEW ON LENA D. KRİKORIAN’S PAPER “NATIONAL
SECURITY STRATEGY DYNAMICS: FOREIGN POLICY
PRIORITIES OF THE UNITED STATES OF AMERICA

(Russia, China, Persian Gulf, Caucasus, Turkey, and Iran)”238-241

Olga Vorkunova

REVIEW ON SHOUSHAN KYUREGHYAN’S PAPER “REGIONAL
SECURITY DYNAMICS: RUSSIAN FEDERATION”242-244

Iris Kempe

REVIEW ON MIKAYEL HOVHANNISYAN’S PAPER
“EU FOREIGN AND SECURITY POLICY AND WIDER
SOUTH CAUCASUS”245-247

Hamidreza Azizi

REVIEW ON ANNA GEVORGYAN’S PAPER “NATIONAL
SECURITY OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN”248-251

Giorgi Gvalia

REVIEW ON SATENIK MKRTCHYAN’S PAPER “NATIONAL
SECURITY CONCEPTS OF 2005 AND 2011: REGIONAL,
SUB-REGIONAL, AND GLOBAL SETTINGS”252-256

THE TRANSCRIBED SPEECH OF *FERIDE INAN*
AT THE CONFERENCE, SESSION 4257-263

THE TRANSCRIBED SPEECH OF *VALI KOUZEGAR KALEJI*
AT THE CONFERENCE, SESSION 4264-267

THE TRANSCRIBED SPEECH OF *PAATA ZAKAREISHVILI*
AT THE CONFERENCE, SESSION 4268-272

THE TRANSCRIBED SPEECH OF *DANIEL FRIED*
AT THE CONFERENCE, SESSION 5273-277

THE TRANSCRIBED SPEECH OF *ANDREY YUROV*
AT THE CONFERENCE, SESSION 5278-284

CHINA’S FOREIGN POLICY AND RELATIONS
BETWEEN CHINA AND ARMENIA, *LI YONGHUI*285-288

PARTICIPANTS’ BIOGRAPHIES290-302

ABOUT THE CCCS303-304

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Դավիթ Հովհաննիսյան

ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԵՑԱԿԱՐԳԵՐԸ
«ԵՐԵՔ ԾՈՎԵՐԻ ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ».....14-17

Տաթևիկ Մկրտչյան, Հայկ Քոչարյան

ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿԱ.
ՀԱՅԱՍՏԱՆ.....18-36

Ունայ Չևիքոզ

ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԿՈՎԿԱՍԻ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԵՎ
ԿԱՅՈՒՆՈՒԹՅԱՆ ՀԵՌԱՆԿԱՐՆԵՐԸ. ԹՈՒՐՔԻԱ-ՀԱՅԱՍՏԱՆ
ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՆՈՐՄԱԼԱՑՄԱՆ ԴԵՐԸ.....37-54

Մաթենիկ Մկրտչյան

ՎՐԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ 2005Թ. ԵՎ 2011Թ.
ՀԱՅԵՑԱԿԱՐԳԵՐԸ. ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ, ԵՆԹԱՏԱՐԱԾԱ-
ՇՐՁԱՆԱՅԻՆ ԵՎ ԳԼՈՒԿԱԿԱՐԳՎՈՐՈՒՄՆԵՐ.....55-72

Հայկ Քոչարյան, Սոնա Սուքիասյան

ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ
ԴԻՆԱՄԻԿԱ. ԱԴԻԲԵՉԱՆ.....73-93

Աննա Գևորգյան

ԻՐԱՆԻ ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ
ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՆՁԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ.....94-111

Շուշան Կյուրեղյան

ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿԱ.
ՌՈՒՄԱՍՏԱՆԻ ԴԱՇՆՈՒԹՅՈՒՆ.....112-136

Տաթևիկ Ղևորոսյան

ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ
ԴԻՆԱՄԻԿԱ. ՉԻՆԱՍՏԱՆԻ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ.....137-168

Միքայել Հովհաննիսյան

ԵՄ ԱՐՏԱՔԻՆ ԵՎ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԸՆԴԱՅՆՎԱԾ

ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԿՈՎԿԱՍԱԸ.....169-186

Լեւոս Դ. Կրիկոսյան

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿԱ. ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԻԱՑՅԱԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՋՆԱՀԵՐԹՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ (ՌՈՒՄԱՍՏԱՆ, ՉԻՆԱՍՏԱՆ, ՊԱՐՄԻՑ ԾՈՑ, ԿՈՎԿԱՍ, ԹՈՒՐԹԻԱ, ԻՐԱՆ).....187-216

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԵՎ ԵԼՈՒՅԹՆԵՐ

Վահրամ Տեղ-Մաթևոսյան

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒ ՉԵՎԻՔՈՉԻ «ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԿՈՎԿԱՍԻ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԿԱՅՈՒՆՈՒԹՅԱՆ ՀԵՌԱՆԿԱՐՆԵՐԸ. ԹՈՒՐԹԻԱ-ՀԱՅԱՍՏԱՆ ՀԱՐԱՔԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՆՈՐՄԱԼԱՑՄԱՆ ԴԵՐԸ» ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱՔԵՐՅԱԼ.....218-226

ՈՒՆԱԼ ՉԵՎԻՔՈՉԻ ԱՐՁԱԳԱՆՔԸ Վ.ՏԵՐ-ՄԱԹԵՎՈՍՅԱՆԻ ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅԱՆԸ.....227-228

Միքայել Չոլյան

ՎԵՐԱԳՆԱՀԱՏԵԼՈՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ՄԱՐՏԱՀՐԱՎԵՐՆԵՐԸ. ԱՐՁԱԳԱՆՔ Տ. ՄԿՐՏՉՅԱՆԻ ԵՎ Հ.ՔՈՉԱՐՅԱՆԻ «ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱԳՆՈՒԹՅԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿԱ. ՀԱՅԱՍՏԱՆ» ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅԱՆԸ.....229-237

Աննա Օհանյան

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆ ԼԵՆԱ Դ.ԿՐԻԿՈՐՅԱՆԻ «ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿԱ: ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԻԱՑՅԱԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՋՆԱՀԵՐԹՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ (ՌՈՒՄԱՍՏԱՆ, ՉԻՆԱՍՏԱՆ, ՊԱՐՄԻՑ ԾՈՑ, ԿՈՎԿԱՍ, ԹՈՒՐԹԻԱ, ԻՐԱՆ)» ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱՔԵՐՅԱԼ.....238-241

Օլգա Վարկունյուխ

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆ Շ. ԿՅՈՒՐԵՂՅԱՆԻ «ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿԱ: ՌՈՒՄԱՍՏԱՆԻ ԴԱՇՆՈՒԹՅՈՒՆ» ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱՔԵՐՅԱԼ.....242-244

Իրիս Կեմպե

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆ Ս. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻ «ԵՄ ԱՐՏԱՔԻՆ ԵՎ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԸՆԴԱՅՆՎԱԾ ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԿՈՎԿԱՍԸ»

ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ245-247

Համհրդեգու Ազիզի

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆ Ա. ԳԵՎՈՐԳՅԱՆԻ «ԻՐԱՆԻ ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ» ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅԱՆ

ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ.....248-251

Գիորգի Գվալիս

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹՅՈՒՆ Ս. ՄԿՐՏՉՅԱՆԻ «ՎՐԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ 2005Թ. ԵՎ 2011Թ. ՀԱՅԵՑԱԿԱՐԳԵՐԸ. ՏԱՐԱԾԱՇՐՉԱՆԱՅԻՆ, ԵՆԹԱՏԱՐԱԾԱՇՐՉԱՆԱՅԻՆ ԵՎ ԳԼՈՔԱԼ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՒՄՆԵՐ» ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅԱՆ

ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ.....252-256

Ճերիշե Ինանի ԵԼՈՒՅԹԻ ՍՂԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ.....257-263

ՎԱԼԻ ՔՈՒՉԵԳԱՐ ՔԱԼԵՉԻԻ ԵԼՈՒՅԹԻ ՍՂԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ.....264-267

ՊԱՍՏԱ ՉԱՔԱՐԵԻՇՎԻԼԻԻ ԵԼՈՒՅԹԻ ՍՂԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ.....268-272

ԴԱՆԻԵԼ ՃՐԻՂԻ ԵԼՈՒՅԹԻ ՍՂԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ.....273-277

ԱՆԴՐԵՅ ՅՈՒՐՈՎԻ ԵԼՈՒՅԹԻ ՍՂԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ.....278-284

ԼԻ ՅՈՆԽՈՒԻ, ՉԻՆԱՍՏԱՆԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ՀԱՅ-ՉԻՆԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ.....285-288

ՄԱՍՆԱԿԻՅՆԵՐԻ ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ.....290-302

ՔՍՀԿ-Ի ՄԱՍԻՆ.....303-304

REVIEWS AND SPEECHES

*Presented during the International Conference "Regional and National Security Dynamics: Armenia-Turkey Relations",
29 September 2017, Yerevan, Armenia*

SESSION 5.

SECURITY SYSTEMS AND COMPETITION: GLOBAL POLITICS

**THE TRANSCRIBED SPEECH OF DANIEL FRIED AT THE
CONFERENCE, SESSION 5**

*Daniel Fried,
Atlantic Council, USA*

Thank you very much. Thank you for the opportunity, and hello to Van Krikorian, I don't see you but I assume you're there.

It is a pleasure to see you all. I was asked to speak about American foreign policy in general, but specifically about Russia and then Armenia. That is a more difficult task because the foreign policy of President Trump requires explanation, especially to audiences that find it new or difficult to understand. Candidate Trump and then President Trump ran the foreign policy part of his campaign under the slogan "America First." That slogan is both innocuous on one level. All put their country first on some level. The President of Armenia puts Armenia first, as well he should, and American presidents put America first, as well they should.

The question is how do we define our respective national interests? America First is a loaded phrase, of course, because it was used by America's isolationists in the late 1930s as they argued against American involvement in Europe. Under the influence of the isolationists, who used the slogan "America First," my country was absent from Europe during the 1930s, a period in which Hitler and Stalin created grave and lasting damage to us all. So "America First" it is a loaded phrase.

To my Armenian friends, I would say also that President Trump also recalls another American foreign policy tradition, an older one which understandably has been forgotten in Europe, a tradition from the time of Andrew Jackson in the early 19th century. The Jacksonian tradition, as it has developed in the United States, is an inward-looking tradition based on populism, avoidance of anything European, and nationalism. Basically, the

Jacksonian tradition meant, more or less, America pushing aside everything in its path as we expanded our nation on the North American continent. That tradition has continued, mostly obscured and less influential, and sometimes more influential, as is the case now. President Trump's foreign policy approach also recalls a kind of Darwinian, narrow nation-first approach.

Happily, there has been some evolution. President Trump in his Warsaw speech in July of this year spoke in a different way: he spoke about the West and America as a leader of the West; he spoke of an alliance of Western nations rooted in common values, and among those values those are the rule of law, and freedom of the press and freedom of expression. In that context, President Trump reaffirmed American support of NATO in general, and NATO's Article 5 mutual defense commitment in particular. In his UN address last week, President Trump tried to synthesize the two strains of America First and the Warsaw Speech, which was a defense of the Western Alliance. At the UN, he talked about America believing in its national sovereignty and called on sovereign nations to unite together to fight common problems. Now that is not the way I would express America's role in the world. But my job here is to advocate for my vision of American foreign policy; it is rather to try to explain the current American administration. Again, that Trump's UN speech is not how I would express it, but even that speech gives us something to work with: it provides the basis for an American foreign policy which can include the defense of freedom generally in the world and defense of the countries under pressure from larger rapacious neighbors.

Of course, there are a number of questions about the Trump administration foreign policy which I can't answer. I cannot, for example, explain how far the Trump Administration would extend the concept of national sovereignty. Is national sovereignty, for example, an ultimate rationale for national action? President Trump indeed suggested at the UN that national sovereignty is an absolute. But in that same speech, he attacked Venezuela for its internal repression of its own people, suggesting that Venezuelan sovereignty did not necessarily provide an excuse for a

violation of human rights and democratic norms. That also means President Trump seemed to elevate democracy, and human rights as a standard to which otherwise sovereign nations could be held and for which they are accountable. Now I'm not able to explain to you the logical contradictions from Trump's speech last week except to suggest that these tensions will persist in American foreign policy.

I've spoken at the level of strategy and if you permit me, ideology. In practice, the Trump administration's foreign policy toward Europe and toward Russia has more continuity and less change than the Trump administration itself would probably admit. We have continued NATO deployment of forces to the Baltic States and American forces to Poland, in response to Russian aggression against Ukraine and Russian pressure against its neighbors. This is a continuation and reaffirmation of Barack Obama's policy, which itself reversed 30 years of American military drawdown in Europe. The Trump administration also has continued support for the sanctions against Russia. It has continued to enforce those sanctions. The Congress has locked in those sanctions, putting into law the Obama Administration's Executive orders which established the Russia sanctions program for the United States. The Trump administration signed that law.

There's also continuity in areas of personal. The Senior Director for Europe and Eurasia at the National Security Council, Fiona Hill, is a renowned Russia specialist, and is not the sort of person who would be associated with a weak or accommodations policy to Russia; she is realistic and well informed about Putin. Wess Mitchell, last night confirmed as Assistant Secretary of State for Europe, has devoted his professional life to issues of Central Europe, the Visegrad countries (Poland, Hungary, the Czech Republic, and Slovakia), the Baltic countries; and Wess appears intensely interested in what he has called the countries in between the EU and Russia on the other, including Armenia. Fiona Hill and Wes Mitchell are the last people who should be put into office if the Trump Administration were intending to do some kind of secret deal with Russia over the heads of the Ukrainians or the people in the South Caucasus or the Baltics.

So again, there is continuity in the Trump Administration's actual approach on the ground, judging by senior personnel appointments. I don't know how the Trump Administration will approach relations with Turkey judging by President Trump's positive characterizations of President Erdogan. Trump may be attempting to reach out to Erdogan just as President Bush did in his time and President Obama did in his time. As someone who worked on U.S.-Turkish relations during the Bush administration, I have to tell you that we were disappointed, to say the least, by the results of our effort to work with Turkey. Initially, we had high hopes for relations with the AKP party government. I personally was impressed with Prime Minister Davutgolu's 'Zero Problems with its Neighbors' approach to Turkey's immediate region. In particular, I had hoped (and still hope) that such a positive approach would extend to Turkish-Armenian relations. At the end of the Bush and beginning of the Obama Administration, I worked on the Turkish Armenian reconciliation talks, which first led to initialing and then the signature of an agreement, but not to ratification. I'm sorry that the Turks and Armenians weren't able to bring this process to a conclusion, and I'm sorry that Turkey, as the stronger power, did not show more leadership in achieving a successful conclusion. Success in relations with Armenia would have suited Turkey's Zero Problems with its Neighbors well; I think it would have served everyone's interests: the interests of Turkey, the interests of Armenia, the interests of the South Caucasus generally, and of Europe. I also think a Turkish-American Reconciliation agreement would have served American interests as well.

I'm not sure about Russia's interests in the South Caucasus region. With respect to the South Caucasus, Vice President Pence lead a visit to Tbilisi after a trip to Tallinn. His speech was strong, and well-received in Tbilisi. The Vice President spoke of American support of the sovereignty and European future of all the countries of the South Caucasus, and the countries that lie between the EU and Russia.

That leads me to Armenia. There are two tracks in American policy toward Armenia, beyond the obvious principles that we support Armenian

independence, sovereignty, and its internal reforms and prosperity at home. There is the track of Armenian regional relations. I have spoken of Turkish-Armenian relations, and there are other regional issues with which we are occupied, such as Nagorno Karabakh. The other aspect of US-Armenian relations depends on an answer to the question, what does Armenia want for itself and where does it see itself?

I don't have an answer for those questions. Does Armenia see itself as ultimately belonging to a wider Europe, ultimately within the European Union, or in some close association with European Union? Or does Armenia see itself as a bridge between Russia and Europe, a place in between Europe and Russia, Europe and Eurasia? I can't answer this, nor is it my place to demand an answer. My country is focused on issues big to us, including US-Russian relations, North Korea, Iran, perhaps Syria and the challenge of terrorism. The time will come when we turn our attention in a systematic way to the South Caucasus. Georgia says it wants to draw closer to Europe. Much Georgia's future will depend on Georgia's own internal reforms. I suppose the question for Armenia is how do you see yourselves in 10 years and what can the US do to help.

Now I've covered a lot of ground, and I suppose I've generated enough material for questions which I am happy to answer. Let me also say that I've enjoyed my work with Armenia and I look forward to my next trip to Yerevan. I'm sorry I can't be with you this time. But it was a pleasure to accept Van Krikorian's invitation to speak to you this way. I wish you luck, and again, I'm happy to answer any questions you might have.